

השקיה

הצ'ק יהיה של פרס

שימעון פרס, שר האוצר ויו"ר מיפ לגת העבודה, יהיה הראשון מבין חברי המפלגה שייתן המחאה בסך 500 שק לים לכיסוי הגרענות. המגבית תחל בשיבה הקרובה של לישכת המפלגה ביום החמישי.

השקט שלפני הסערה

על אוירת המתח של טרם קירימתחדש בליכוד העירה נוכחות השיא של אח"מים, ביום החמישי שעבר, בחתונתו של חבר מרכז הליכוד חיים בשארי. בין היתר היו שם: השרים אריאל שרון, משה ארנס, אהוד אולמרט, רוני מילוא, וחברי הכנסת דויד מנג, מיכאל איתן, צחי הנגבי, יהושע מצא, יוסי גולדברג, יושב ראש הכנסת, דב שילנסקי ובכירים נוספים. עובדה נוספת שמשכה את תשומת ליבם של חברי המרכז במקום: שיתתם הממושכת של השרים שרון ומילוא, שהסכו ליד אותו השולחן. חברי המרכז במקום התנדדו שכנראה שהפאנל והשביעית נפתח.

שרון

הרכבת מתרחבת?

נראה שהולך ומתגשם החלום לקרב את הנגב למרכז הארץ. חברה יפאנית, העוסקת בשרותי רכבות, בחנת כימים אלה, באופן סודי ויסודי את האפשרות להקים רכבת מהירה ממרכז הארץ לכיוון אילת. הכוונה ליצור רשת שתתפרס מאיוור תלאביב לכיוון חיפה והצפון; ירושלים והמרכז וקו חוצה דרום, שיתאחד לקו אחר מהיר לבארשבע ומשם לאילת. בהתאם לכדיקות שנעשו, הדבר יקטן בצורה משמעותית את הדרושה לשרותי אוטובוסים.

שחקנים עוזבים את חיפה

נמשכת עזיבת שחקנים בתיאטרון חיפה. השחקנית הערבית סאלוה אלינקה עזבה בשבוע שעבר את תיאטרון חיפה. אלינקה היא שחקנית מהשורה הראשונה של התיאטרון, ופירוטומה בא לה בעיקר מהתפקיד הראשי במחזה פרלמניאית. אלינקה היא שחקנית נוספת בשורה ארוכה של שחקנים שעזבו את התיאטרון, כטענה שהוא איבד את ייחודו ואינו מתעסק כלל בחומר אקטואלי.

המיבצע הארמיני: ניצחון של יח"ץ!

ההצלחה העצומה שנחלה ישראל במיבצע הטיפוח בסצוני רעשי האדמה בארמניה היתה דווקא בשטח יחסייהציבור. בכרית המועצות ובעולם כולו נודע כי הסצונים, שהוטפו לישראל, זכו באיברים תותבים, והכל הניחו שאלה הם איברים מתוצרת ישראל. אולם דווקא בתחום זה ישראל כושלת, וכמעט כל נכיריה"ל זוכים באיברים תותבים מתוצרת חוץ. גם סצוניארמניה זכו כולם באיברים תותבים מיובאים, וגם הטכנאים הוטפו מחו"ל כדי להתאימם. הכל מוזמן בכפסי הגזינט מאמריקה.

ב"סולתם" מפטרים בחשאי

למרות לחצים כבדים של ראשי ההסתדרות מיטרה בסוף השבוע חברת "סולתם" 100 פועלים נוספים, אך הדבר נשמר בסוד, כדי למנוע עימות חזיתי. היו אלה עובדי טוחם אשר הסלימו וקבעו נורמות חרשות כחסייעבודה, על רקע כוונה של קונצן נור לפטר עובדים. פיטורי 100 העובדים באים בעיקבות פיטורי יותר מ-200 עובדים בסך הכל, והם חלק מתוכנית ההתייעלות של המפעל.

סטודנטים למען שמיר

במוסגרת הקונגרס השלישי של אירגון הסטודנטים הדמוקרטיים באירופה, שהתקיים בתחילת החודש באתונה, החתימו נציגי הסטודנטים הישראליים את המשתתפים על עצומה המביעה תמיכה בראש הממשלה, יצחק שמיר ובתוכנית השלום. בכינוס השתתפו סטודנטים ממיפלגות ליברליות ושמרניות מרחבי אירופה ונציגי הליכוד. הנציגים הנורכיים גינו את החלטת התאחדות הסטודנטים הנורבגית לנתק את הקשרים עם התאחדות הסטודנטים הישראלית. וטענו שהחלטה אינה מייצגת את הסטודנטים הנורבגיים.

שמיר

העדויות: כולם הרביצו, כולם התעללו

שרת יריב, היא מריויקת ופילאית. המת הוא חלל. מקום ריק.

מה קרה

הסיפור הזה מכסה כבר יותר משנה אל-פי עמודי-עיתון, שכמעט איש, פרט למי עורבים, אינו קורא.

ערבי מרצועת-עזה, האני אל-שאמי, מת. אחר מחמש מאות ויותר ערבים שנהרגו בת-קופת האינתיפאדה. מישהו לחש משהו למי-שהו, והסיפור התחיל ללבוש צורה. האני אל-

והי דרגת האנוכיות הגדולה ביותר שאפשר להעלות על הדעת. שאלות פשוטות ברמות, למה, מדוע? ואיך? אינן מקבלות מענה לעולם. תשובות הנקברות עם המת.

יריב בריוסף, שכתב את המילים המדר ייקות האלה, ידע מה הוא כותב. שלושה ימים אחריכן לקח רובה וירה בעצמו למוות.

לא חולה, לא גוסס, לא זקן. סטודנט לכל-כלה ולמדעי-המדינה, בן 25, שלא הצליח למצוא ערך טעם בחייו, וחשב שגם לא ימצא

המאחז בגיבליה מ'ראה?

הכרעה הזו מסרבת למות. חודשים של

מישכתי. מאות עדויות, מאות נחקרים, ובכל

רגע צץ לו אשם חדש. האם אפשר לקבוע

איזו מבין מאה מכות היא המכה ההורגת?

מישכחת בריוסף דורשת להמשיך לחקור

יונתן שם-אור

בעימה

אחת יותר

שאמי נתפס חי, ומת כתוצאה מהתעללות. המתעללים, ארבעה חיילים מחטיבת גיבעתי, אותרו, והועמדו למישפט.

מישפט אמיתי, רציני, עם עורכי-דין ות-ביעה, והאמת יצאה לאור. חיילי גיבעתי זוכו מאשמת ההריגה, אם כי בית-המישפט הרשיע אותם באשמת ההתעללות, ואת הכתם הזה הם יצטרכו להסיר בשנים הבאות.

אבל אם חיילי גיבעתי לא הרגו את אל-שאמי, והוא בכל זאת מת, מישהו אחר עשה זאת. המישהו האחר חייב להיות מישהו מח-

יותר לעולם. המילים המכאיבות נכתבו, אבל הן לא מונעות את המציאות המנובאת בהן. המישפחה מנתחת שוב ושוב את האינפור-מציה שברשותה, מלקטת קטעי-מידע, רסיסי-שיחות של חברים, והחיים מונצים כמו קלטת-ויריאו קדימה ואחורה, בניסיון למצוא את הנקודה שבה אפשר אולי היה להתערב בעלילה, ולמנוע את המציאות האיומה הזאת, ברחוב הראשונים 60 בקריית-חיים, כאילו שזה יכול לעזור. השפה העברית, התוצר החי שוב של הציונות, שצירה גם את הצבא שבו

ענת סרנגוסקי, העולם הזה